

nutím byl tedy způsob výkonu oné honitby ve zmíněném období pravoplatně stanoven a závazně vysloveno, že honitba ona znalci vykonávána býti nemá. Na tom nebylo ovšem ničeho změněno ani nálezem vídeňského správního soudu z 13. ledna 1919 č. 6930/18, neboť tento soud v době vydání nálezu pro nastalé zatím změny státoprávních poměrů byl pro území republiky Československé absolutně nepřislušným judikovati a nález jeho nemůže tedy míti zde žádných právních účinkův.

Spornou může tedy býti už jen otázka, zda honební výbor přes právní moc zmíněného výroku o způsobu výkonu společenstevní honitby Touškovské v období 1918/1924 byl oprávněn učiniti usnesení své z 30. ledna 1918 o výkonu honitby znalcem. Na to dlužno však odpověděti záporně, neboť nelze dojista přiznati honebnímu výboru oprávnění, aby — když způsob výkonu společenstevní honitby byl pro arčité období stanoven příslušným úřadem a výrok ten nabyl právní moci — určoval usnesením svým způsob výkonu odchylně a tak účinky pravomocného výroku úředního mařil.

Změna výroku toho mohla by nastati jen za podmínek obnovy řízení nebo když by před provedením rozhodnutí úředního směrodatné poměry skutkové (§ 13 hon. zák.) proti stavu, jaký tu byl v době rozhodování, podstatně se změnil. Že by tu však některý z těchto dvou případů byl, stížnost ani netvrdí.

Bylo ji proto jako bezdůvodnou zamítnouti.

Čís. 544.

Honební právo (Čechy): I. Opatření učiněná okresním výborem jako úřadem dozorčím podle zák. honebního stávají se doručením honebnímu výboru účinnými i proti honebnímu společenstvu a tím i proti všem členům jeho. — II. Na výkon dozorčího práva okresním výborem ve věcech honebních nemají strany nároku.

(Nález ze dne 7. října 1920 č. 9213.)

Prejudikatura: K II. nálezy č. 71, 96, 103, 140, 141 a 166.

Věc: František Trýb a Alois Kraus ve Pšanech (adv. Dr. J. Lamka z Loun) proti zemskému správnímu výboru v Praze o pronájem honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dne 4. srpna 1918 zadána byla dle obsahu spisů společenstevní honitba Pšanská na období 1919/25 veřejnou dražbou, při níž honitbu vydražil starosta obce a honebního výboru Josef R. Zprávou obecního úřadu ve Pšanech z 11. srpna 1918 č. 564 oznámeno propachtování okresnímu výboru, který je vzal usnesením ze dne 4. září 1918 č. 1782 na vědomí a vyrozuměl o tom honební výbor. Podáním ze dne 9. srpna 1919 rolník František T. a dalších 7 členů honebního společenstva požádali okresní výbor, aby zakročil, vytýkajíce, že zadání honitby stalo se nesprávně. Okresní správní komise usnesením z 13. září 1919 č. 1963 stížnost bez bližších důvodů zamítla, načež se Frant. T. a Alois K. odvolali

k zemskému správnímu výboru namítající, že zadání honitby veřejnou dražbou nezakládalo se na usnesení honebního výboru, že dražba nebyla způsobem v obci obvyklým veřejně vyhlášena, zápis o ní že jest podvržen a že je neplatná, poněvadž dražil a honitbu vydražil Josef R., který jako obecní starosta sám dražbu prováděl a při ní vyvolával. Odvolání to bylo naříkaným rozhodnutím zemského správního výboru ze dne 22. ledna 1920 číslo 133557 zamítnuto s tímto odůvodněním:

Sporný pronájem, dle potvrzení obecního úřadu ze dne 18. prosince 1919 č. 1128 honebním výborem usnesený vzat byl na vědomí výměrem okresního výboru ze dne 4. září 1918 č. 1782. Ježto nebylo v zákonné lhůtě podáno odvolání, vešel jak výměr tak i pronájem ve formální moc právní. Mohlo by se tedy v právní poměr ten zasahovati jen potud, pokud by nebyly dodrženy imperativní předpisy zákonné, jichž splnění by vyžadoval zájem veřejný přes nastalou formální moc právní. Za takový předpis nelze však považovati ani předpis licitačního řádu ani okolnost — i kdyby byla prokázána — že obvyklý způsob veřejného vyhlášení ve Pšanech je vyhubování a nikoliv vyhláška . . . .

Nejvyšší správní soud neshledal, že by naříkaný výrok obsahoval nezákonné porušení subjektivních práv stěžovatelů.

Je nesporno, že pronájem stěžovateli nyní potíraný byl výměrem okresního výboru dne 4. září 1918 č. 1782 vzat na vědomí, že výměr ten doručen byl honebnímu výboru a stěžovateli v zákonné rekursní lhůtě § 77 zákona o zastup. okresním naříkan nebyl. Tím nabyt tedy právní moci i vůči stěžovatelům, neboť opatření učiněná okresním výborem jako úřadem dozorčím podle zákona honebního stávají se doručením jich honebnímu výboru účinnými i proti honebnímu společenstvu a tím samým také proti všem členům společenstva.

Právní mocí schvalovacího výměru okresního výboru pozbyli však stěžovatelé práva domáhati se změny pronájmu, jenž výměrem tím uznán nezávadným.

Pokud ve stížnosti obsažena je námitka, že okresní výbor kdykoliv, tedy i když pronájem honitby vzal na vědomí, je povinen zakročiti, byla-li dozorčí stížností uplatňována později nezákonnost pronájmu, není správná. Netřeba zabývati se otázkou, pokud schválení udělené dozorčím úřadem vadí tomuto, aby shledá-li dodatečně podnět k dozorčímu zásahu — přes udělené schválení mocí svého práva dozorčího nezakročil. Stačí poukázati na to, že stranám na výkon práva dozorčího vůbec nárok nepřísluší a že tedy ani v konkrétním případě nemohlo nastati porušení subjektivního práva stěžovatelů tím, když okresní výbor k dozorčí stížnosti jejich z 9. srpna 1919 neshledal příčiny znovu použití svého dohlédacího práva. Nelze tedy ani v zamítavém rozhodnutí zemského správního výboru, jež poukazuje na pravoplatné schválení pachtovní smlouvy, spatřovati porušení subjektivních práv stěžovatelů, pročez bylo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Čís. 545.

Úřednictvo: I. * Kancelářský oficiant (oficiantka), který dosáhl započtením válečných půletí vyšší stupnice platové a který pak byl zařazen dle zák. ze dne 18. února 1919 č. 89 sb. sb. z. a n. do určité hodnostní třídy státních úředníků, nemá nároku na započtení celé doby vá-